

[Freddy Madsen.]

mit første indlæg, på alle måder er rimeligt. Det er derfor også et krav, der, som jeg sagde, har vundet stadig større tilslutning ude omkring i fagbevægelsen; og fordi kravet om at få dette urimelige system ændret vokser sig stadig væk stærkere og stærkere, kommer det op hvert år.

Med hensyn til fremskridtspartiet har jeg understreget, at vi meget vel i vores parti ved, at det er således, at fremskridtspartiet kører en helt uhæmmet og set fra vores standpunkt helt tåbelig agitation imod alt, hvad der hedder offentligt ansatte. Det er også kommet frem nogle gange her, og det vil vi aldeles ikke være med til.

Jeg vil også godt benytte anledningen til at sige, at der findes da også i den arbejdsformidling, vi har nu, hundredvis af dygtige mennesker, som har gjort et stort stykke arbejde. Det er ikke dem, vi vender os imod. Det, vi vender os imod, er det urimelige system, og det er det, vi vil have afskaffet.

Så vil jeg sige til hr. Aage Frandsen, at en række af de ting, som her fremføres fra SF om fuld erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, tvangsforflytninger osv. osv., har vi jo sagt, at vi er helt enige i. Men det drejer sig om i den situation, som er opstået her i folketinget, at forsøge at udnytte de muligheder, der findes for at få et af de mest markante krav i dansk arbejderbevægelse gennemført, og man skal ikke skabe unødige komplikationer ved at indblande alle mulige andre ting i det. Det er derfor, vi har sagt de venlige, men også lidt bestemte bemærkninger til SF i denne sag.

I øvrigt er det da vores håb, at vi under de videre forhandlinger vil kunne finde frem til at tage de ting op, som her kan gennemføres, og så eventuelt i fællesskab ved en senere lejlighed rejser de øvrige problemer og slås for også at få dem gennemført.

Jeg håber også, at jeg kan tage det, at hr. Erling Dinesen nu har lavet en tænkepause, som et udtryk for, at den af hans parti vil blive anvendt til alvorlige overvejelser, således at vi, når vi når til anden behandling, kan enes om at få det ønske, som jeg her flere gange har sagt er så stærkt og så brændende et ønske i fagbevægelsen, gennemført.

(Kort bemærkning).

Bay (FP):

Jeg synes ikke, hr. Freddy Madsen skulle bruge de udtryk. Personlig har jeg en dyb respekt for andres ret til at have andre meninger end dem, jeg har. Det skulle hr. Freddy Madsen prøve at lære.

Når der bliver sagt, at vi fører en tåbelig kamp imod alle offentligt ansatte, er det fuldkommen ukorrekt. Vi fører for det første ingen tåbelig kamp, og for det andet fører vi ikke nogen kamp mod de mange tusinde postbude, mod de mange tusinde jernbanefolk, mod de mange, mange tusinde ansatte ved vejvæsen, kloakvæsen osv., absolut ikke, for de udfører alle et ganske nødvendigt og nyttigt arbejde. Derfor kunne vi aldrig finde på at føre hverken en tåbelig eller nogen anden form for kamp imod dem. Men vi fører en indædt kamp mod den stadig stigende flok, der kun ødelægger papir og strør grus i maskineriet, og den kamp skulle hr. Freddy Madsen hjælpe os med at føre.

Iversen (CD):

Det er ganske pudsigt at høre, at det er fremskridtspartiet og kommunisterne, der er enige. Man får faktisk det indtryk, at kommunisterne ikke bryder sig om, at fremskridtspartiet skal stemme for deres forslag.

Vedrørende edb, som er blevet nævnt, tror jeg, at der foreligger en misforståelse, for jeg er overbevist om, at der findes standardprogrammeringer, som kan gøre administrationen væsentlig billigere, og så kunne man måske få bedre tid til at tage sig af de mennesker, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Freddy Madsen (DKP):

Først til hr. Bay. Hvordan fremskridtspartiets politik er, er en vurderingssag, som vi næppe kan blive enige om. Jeg har ikke bestridt hr. Bays ret til at have de standpunkter, han har, selv om jeg synes, de er, som jeg sagde, fejlagtige.

Hr. Iversen påstår, at vi er lidt utilfredse med, at fremskridtspartiet vil stemme for vores forslag i denne sag. Det er vi aldeles ikke, men det ændrer ikke vores syn hverken på fremskridtspartiet eller på dets politik.